

Gunārs Ziema

(1927.05.31. – 2013.05.23.)

*Pa bagātas dvēseles staram
Mēs guvām ik reizi no Jums,
Vairs tikšanās gaišuma nebūs,
Tik atmiņas vienos mūs.*

2013.gada agrā 24.maija rītā Rūjienu pāršalca sēru vēsts. Mūžībā aizgājis Skolotājs. Novadpētnieks, kultūrvēsturnieks, žurnālists, grāmatu «Rūjienas novads», «Rūjiena – ugunis ārdētā» un «Pārupe un Kalnkrogs Rūjienā» autors Gunārs Ziema. Rūjienas Goda pilsonis.

Gunārs dzimis 1927.gada 31.maijā Valmierā Strenču skolotāju ģimenē. Ar Rūjienu saistīts no 1944.gada, kad vecāki sāk strādāt par skolotājiem Rūjienas septiņgadīgajā skolā.

Vēsturiskie notikumi Gunāru nežēlo. 1944.gadā no ģimnāzijas tiek iesaukts vācu armijā, vēlāk nokļūst Vācijā, tad ASV armijas gūstā, vēl filtrācijas nometne, līdz 1947.gadā rodas iespēja atgriezties pie vecākiem Rūjienā.

1948.gadā, beidzot vidusskolu, nav daudz jādomā, ko darīt tālāk. Nodoms briedis jau sen – studēt LU ģeoloģiju un ģeogrāfiju, bet vēlāk gan jāpāriet biologos, jo specialitāti slēdz.

1953.gadā tiek nosūtīts par pasniedzēju Saulaines lauksaimniecības tehnikumā.

1957.gadā apprecas, Gunāra un Annas ģimenē Saulainē piedzimst abi vecākie dēli Māris un Andris.

Pēc 10 skolotāja darba gadiem ģimene pārceļas uz Rūjienu. Te piedzimst jaunākais dēls Juris. Gunārs sāk strādāt par direktora vietnieku ražošanas apmācībā. Drīz gan šo virzienu likvidē. Tā kā skolā vajag matemātikas skolotāju, tēvs rosina Gunāru sākt strādāt par matemātikas skolotāju. Tā arī darbs turpinās līdz 1988.gadam, kad Gunārs pārtrauc aktīvās darba gaitas – kopumā skolotāja darbā bija pagājuši vēl 25 gadi.

Bet Gunārs nevar rimties, gribas darboties, būt derīgam. Sākas Atmoda, Gunārs kļūst par izteiktu aktivistu. Tad arī rodas ideja par «Rūjienas Vēstneša» atjaunošanu, kas iznācis pirms kara. Kopā ar domubiedriem 1993.gadā dibina «Rūjienas Vēstnesi» un aktīvi darbojas redakcijā līdz pat mūža novakaram – visus avīzes 20 pastāvēšanas gadus, pie tam 4 gadus būdams arī avīzes redaktors.

Viņam patika ceļot gan PSRS laikos, gan neatkarības gados, viņš labprāt dalījās savos iespaidos par ceļojumos redzēto Gruzijā, Maskavā, Ļeņingradā (Sanktpēterburgā), Kijevā, Aizkarpatos, Uljanovskā, Karēlijā, Lietuvā, Igaunijā, pēc Atmodas ASV, Somijā, Šveicē, Itālijā, Norvēģijā, Japānā.

Visu laiku turpinājās arī Rūjienas novada vēstures izpēte, tapa grāmatu manuskripti.

Darbi paliek nepabeigti, ieceres neīstenotas, jo mūžs apraujas īsi pirms 86.dzimšanas dienas.

Mūsu atmiņā Gunārs paliks kā lielisks tēvs, izaudzināti trīs dēli, visi ieguvuši labu izglītību, sagaidītas četras mazmeitas. Paliks Gunāra personības valdzinājums – erudīts, labestīgs, ar izcilu humora izjūtu, nerimtīgs meklētāja gars.

*Rūjiena mīlā, audz, ziedi zvīļa,
Vienmēr es palikšu rūjieniets.*

Rūjienas vidusskola un bijušie darba biedri